18/09/2019

Ο Μητρ. Κυθήρων για το Ουκρανικό αυτοκέφαλο

/ Γνώμες

Κείμενο σχετικά με τη χορήγηση αυτοκεφάλου στην Ουκρανική Εκκλησία και την αναγνώρισή της από την Εκκλησία της Ελλάδος εξέδωσε ο Σεβ. Μητροπολίτης Κυθήρων κ. Σεραφείμ.

Διαβάστε αναλυτικά:

Ὁλοκληρώθηκε τήν 31η Αὐγούστου ἐ.ἔ., μέ τήν Χάρι τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ θητεία τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 162ας Συνοδικῆς περιόδου, τῆς ὁποίας ὑπῆρξα μέλος καί, εὐλογῶν τόν Θεόν διά τήν διακονίαν αὐτήν, θεωρῶ ὡς ἐπιτακτικό χρέος μου νά χαράξω τίς ἀκόλουθες γραμμές γιά τήν ἐνημέρωσι τοῦ Ποιμνίου μου καί ὅσων ἄλλων ἀδελφῶν χριστιανῶν θά τό ἐπιθυμοῦσαν γύρω ἀπό τό φλέγον Οὐκρανικό ἐκκλησιαστικό ζήτημα, τό ὁποῖο ἐπικινδύνως ἐξελίσσεται.

Καί τοῦτο διότι καθ’ ὅλην σχεδόν τήν παρελθοῦσα Συνοδική περίοδο τό Οὐκρανικό

Αὐτοκέφαλο ἦταν τό κυρίαρχο καί τό σπουδαιότερο θά λέγαμε θέμα τῶν Συνεδριῶν μας. Τό τελευταῖο σχετικό ἀνακοινωθέν τῆς ἀπελθούσης ΔΙΣ, ἄν ἀπομονωθῆ καί δέν συνεκτιμηθοῦν ὅλα τά καθ' ὅλην αὐτήν τήν Συνοδικήν περίοδον διαμειφθέντα καί καταγραφέντα εἰς τά Πρακτικά, δίνει ἐντελῶς διαφορετική εἰκόνα καί ἄλλες ἐντυπώσεις. Διά τοῦτο αἰσθάνομαι ἐπιβεβλημένη τήν ἐνώπιον Θεοῦ, τοῦ Ποιμνίου μου καί τῆς Ἁγίας Μητρός ἡμῶν Ἐκκλησίας ὑποχρέωσι νά καταθέσω ἐκ ψυχῆς, ἐν συνειδήσει καί ἐν φόβῳ Θεοῦ, τά κατωτέρω διευκρινιστικά τοῦ ὅλου θέματος στοιχεῖα καί ἐν τέλει τήν ἐπ' αὐτοῦ ἐπισκοπικήν μου μαρτυρίαν, ἡ ὁποία καταγράφεται εἰς τά ὑπ' ἀριθ. 308/29-5-2019 καί 396/23-7-2019 σχετικά ἔγγραφά μου πρός τόν Μακ. Πρόεδρον καί τά Μέλη τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, τά ὁποῖα ἀνεγνώσθησαν ἐν Συνόδῳ καί τά ὁποῖα κοινοποιῶ εἰς τό Χριστεπώνυμο Πλήρωμα πρός ἐνημέρωσιν.

1. Σέ ἀλλεπάλληλες συνεδριάσεις ἐτέθη ἀπ' ἀρχῆς τῆς Συνοδικῆς αὐτῆς περιόδου μέχρι πέρατος, τῆς τελευταίας ὥρας αὐτῆς, τό πολύκροτο καί πολύπλοκο Οὐκρανικό ζήτημα. Ἀνεγνώσθησαν σχετικά κείμενα τοῦ Παναγ. Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.Βαρθολομαίου, τοῦ Μακ. Πατριάρχου Μόσχας καί πασῶν Ρωσιῶν κ.Κυρίλλου, τοῦ Μακ. Πατριάρχου Σερβίας κ.Εἰρηναίου, τοῦ Μακ. Μητροπολίτου Κιέβου καί πάσης Οὐκρανίας κ.Ὀνουφρίου κ.ἄ.

2. Ἐξητάσθησαν διεξοδικῶς τά δύο σκέλη τοῦ θέματος : α) Ὁ Παναγ. Οἰκουμενικός Πατριάρχης ἔχει τό δικαίωμα νά ἐκχωρῇ Αὐτοκεφαλίαν εἰς Ἐπαρχίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ἤ ἀπεριορίστως εἰς πᾶσαν Ἐπισκοπήν Ὀρθοδόξων; α1) Ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης Κων/πόλεως δύναται νά δεχθῇ ἔκκλητον προσφυγήν Ἱεράρχου τῆς κανονικῆς δικαιοδοσίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου μόνον, ἤ ἀπεριορίστως παρά παντός Ἀρχιερέως τῆς Ὀρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας; Ἤ ἐν ᾗ περιπτώσει Ἐπίσκοπός τις κατεδικάσθη ὑπό Πατριάρχου καί Πατριαρχικῆς Συνόδου (ὅρα περίπτωσιν τοῦ καθαιρεθέντος καί ἀναθεματισθέντος ἁρμοδίως ὑπό τοῦ Πατριαρχείου Ρωσίας Μητροπολίτου Κιέβου Φιλαρέτου) ἔχει τό δικαίωμα ἀσκήσεως τῆς ἐκκλήτου προσφυγῆς του εἰς τόν Οἰκουμενικόν Πατριάρχην ἤ εἰς τήν ὀψέποτε συγκληθησομένην ἐπομένην Οἰκουμενικήν Σύνοδον; β) Ἡ ἐκχώρησις τῆς «νέας Αὐτοκεφαλίας» ἐγένετο κανονικῶς ὑπό τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, εἰς ἔδαφος τῆς κανονικῆς δικαιοδοσίας του, ἤ ὑπερορίως, μή αἰτηθείσης τῆς Αὐτοκεφαλίας ὑπό τῆς Αὐτονόμου Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Οὐκρανίας διά τῆς Μητρός αὐτῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας παρά τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου; καί β1) Ἡ οὕτω πως ἐκχωρηθεῖσα «νέα Αὐτοκεφαλία» πληροῖ τούς κανονικούς καί ἐκκλησιολογικούς ὅρους καί τάς ἀπαραιτήτους προϋποθέσεις, γνωστοῦ ὄντος ὅτι ὄχι μόνον ἐγένετο ἡ εἰσδοχή σχισματικῶν μερίδων, ἀναθεματισμένων, καθῃρημένων, αὐτοχειροτονήτων καί ἀχειροτονήτων, χωρίς προηγουμένως νά αἰτηθῇ ἔμπρακτος μετάνοια καί καταδίκη τοῦ σχίσματος, ἀλλά καί παρεθεωρήθη

τελικῶς καί ἔμεινεν «ἔξω τοῦ Νυμφῶνος», ἀποχαρακτηρισθεῖσα προηγουμένως, ἡ ὑπό τόν Μακ. Μητροπολίτην Κιέβου καί πάσης Οὐκρανίας κ.Ὀνούφριον Κανονική καί ὑπό πασῶν τῶν κατά τόπους Αὐτοκεφάλων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἀνεγνωρισμένη Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Οὐκρανίας, ἀρνηθεῖσα νά συναπαρτίσῃ·καί συγκροτήσῃ τό Οὐκρανικόν Αὐτοκέφαλον μετά τῶν δύο λίαν προβληματικῶν ἀπό κανονικῆς καί ἐκκλησιολογικῆς ἀπόψεως σχισματικῶν ἐν Οὐκρανίᾳ μερίδων (αἱ ὁποῖαι τελικῶς, μετά τήν ἀποδοχήν τῆς ἐν θέματι «Αὐτοκεφαλίας» διεσπάσθησαν ἐκ νέου);

3. Οὕτω πως τεθέντος τοῦ ὅλου αὐτοῦ κανονικοῦ καί ἐκκλησιολογικοῦ θέματος καί τοῦ περί αὐτό προβληματισμοῦ ἔγιναν πολλές καί ἐκτεταμένες συζητήσεις καί τοποθετήσεις παρά τε τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου κ.Ἱερωνύμου καί ἁπάντων τῶν Συνοδικῶν Μελῶν. Οἱ Σεβ/τοι ἅγιοι Ἀδελφοί τῶν καλουμένων «Νέων Χωρῶν» καί ἕνας Σεβ. Ἀδελφός τῆς καλουμένης «Παλαιᾶς Ἑλλάδος» εἰς τά ὡς ἄνω ἐρωτήματα ἦσαν θετικοί, ὅτι δηλ. ὁ Οἰκουμ.Πατριάρχης ἔχει τό δικαίωμα νά ἐκχωρῇ Αὐτοκεφαλίαν εἰς ὁλόκληρον τόν Ὀρθόδοξον χῶρον, ἀπεριορίστως, καί ἐπομένως ὀρθῶς ἔπραξε καί εἰς τήν προκειμένην περίπτωσιν· κανονικῶς κέκτηται τό δικαίωμα τῆς ἐξετάσεως τῆς ἐκκλήτου προσφυγῆς ἐν ὅλῃ τῇ Ὀρθοδόξῳ χριστιανικῇ Οἰκουμένῃ ἀπεριορίστως (καί ἐπομένως καί τοῦ προκύψαντος «νέου Αὐτοκεφάλου»)˙ κανονικῶς ἐξεχωρήθη ἡ «νέα Αὐτοκεφαλία» καί ὅτι δέν ὑφίσταται κανονικόν πρόβλημα ἐκ τῆς οὕτω πως γενομένης ἀποκαταστάσεως ἐν τῇ κανονικῇ τάξει τῶν σχισματικῶν μερίδων τῆς Οὐκρανίας. Σημειωτέον δέ ὅτι οἱ ἅγιοι Ἀδελφοί τῶν «Νέων Χωρῶν» παρέλαβον κατά μῆνα Ἰανουάριον τά Πατριαρχικά Γράμματα ἐκ Φαναρίου Κων/πόλεως, δι’ ὧν ἐκαλοῦντο νά ἀποδεχθοῦν τό γενόμενον ἐν Κων/πόλει κατά τήν ἑορτήν τῶν Ἁγίων Θεοφανείων, ὅτι ἐπισήμως ἐν Ἐκκλησίᾳ λαοῦ παρεδόθη ὑπό τοῦ Παναγ. Πατριάρχου εἰς τόν «νέον Προκαθήμενον» τῆς Οὐκρανικῆς Ἐκκλησίας ὁ Πατριαρχικός Τόμος ἐκχωρήσεως τῆς «νέας Αὐτοκεφαλίας» καί ὅτι οὐδέν κανονικόν πρόβλημα ὑφίσταται.

Οἱ ὑπόλοιποι πέντε (5) τῆς «Παλαιᾶς Ἑλλάδος», οἱ καί ἀρχαιότεροι τῆς Δ.Ι.Σ. ἔχοντες ἐπιφυλάξεις διά τό ἀπεριόριστον τοῦ δικαιώματος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου τοῦ χορηγεῖν τήν Αὐτοκεφαλίαν εἰς ἅπαντα τόν Ὀρθόδοξον χῶρον καί διά τήν ἀποδοχήν τῶν ἐκκλήτων προσφυγῶν ἐξ ἁπάσης Ἐπισκοπῆς Ὀρθοδόξων γενικῶς καί ἀνεξαιρέτως, καί πληροφορηθέντες ἁρμοδίως ἐκ τοῦ Γράμματος τοῦ Μακ. Μητροπολίτου Κιέβου καί πάσης Οὐκρανίας κ.Ὀνουφρίου πρός τήν ἡμετέραν Δ.Ι.Σ. τήν πλήρη κανονικήν ἀκαταστασίαν τῶν ἀποκασταθεισῶν δύο μερίδων τῶν σχισματικῶν, ἀναθεματισμένων, καθῃρημένων, αὐτοχειροτονήτων καί ἀχειροτονήτων τῆς Οὐκρανίας, εἴμεθα πεπεισμένοι διά τήν ἰδιαιτερότητα καί τήν ἰδιάζουσαν προβληματικότητα, διά τούς ὡς ἄνω λόγους, τοῦ ἐκχωρηθέντος Οὐκρανικοῦ Αὐτοκεφάλου, διό καί ἡ ἀντιμετώπισις τοῦ ἄκρως νευραλγικοῦ αὐτοῦ

θέματος, ἀπό κανονικῆς καί ἐκκλησιολογικῆς πλευρᾶς ἦτο λίαν προσεκτική καί ἐπιφυλακτική.

Καί ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος κ.Ἱερώνυμος, σεβόμενος μέν τό δικαίωμα τοῦ Οἰκουμ. Πατριάρχου νά χορηγῆ τό Αὐτοκέφαλον εἰς μίαν Τοπικήν Ἐκκλησίαν, προβληματιζόμενος δέ σοβαρῶς διά τήν ἐπιφυλακτικήν καί ἀρνητικήν στάσιν τῶν κατά τόπους Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν ἔναντι τῆς Οὐκρανικῆς Αὐτοκεφαλίας καί πληροφορηθείς ἀρμοδίως περί τῆς ἀταξίας καί πλήρους ἀκαταστασίας τῶν μερίδων τῶν σχισματικῶν σέ θέματα κανονικῆς τάξεως, Ἱερωσύνης καί κανονικῶν καί ἐγκύρων χειροτονιῶν, ἦτο καθ’ ὅλον τό διάστημα τῆς Συνοδικῆς περιόδου «σύννους καί σκεπτόμενος» καί προβληματιζόμενος σοβαρῶς διά τό μεῖζον πρόβλημα τοῦ ὑπό τοιαύτας συνθήκας ἀποδοθέντος Αὐτοκεφάλου εἰς τήν Οὐκρανίαν καί τίς ὀλέθριες γιά τήν ἑνότητα τῶν Ὀρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν συνέπειες αὐτοῦ.

4. Ἀπό τόν πρῶτο καιρό τῆς Συνοδικῆς μας περιόδου ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος ἐπρότεινε νά συγκληθῇ ἐκτάκτως ἡ Σεπτή Ἱεραρχία μας, νά ἐνημερωθῇ ἐπαρκῶς ἀπό τίς ἀρμόδιες Συνοδικές Ἐπιτροπές α) ἐπί τῶν Δογματικῶν καί Νομοκανονικῶν Ζητημάτων καί β) ἐπί τῶν Διορθοδόξων καί Διαχριστιανικῶν Σχέσεων, εἰς τάς ὁποίας προωθοῦντο ὅλα τά σχετικά κείμενα, καί νά ἀποφασίση ἡ Ι.Σ.Ι. διά μυστικῆς ψηφοφορίας ἐάν θά ἀποδεχθῆ ἤ ὄχι τό τετελεσμένο γεγονός τοῦ Οὐκρανικοῦ Αὐτοκεφάλου. Μεσούσης δέ τῆς Συνοδικῆς περιόδου ὁ Μακαριώτατος ἐπρότεινε τήν παραπομπή τοῦ θέματος αὐτοῦ εἰς τήν τακτική σύγκλησι τῆς Ἱεραρχίας τοῦ προσεχοῦς Ὀκτωβρίου. Μετά τό Πάσχα ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος, ἐπηρεασθείς ἀπό τήν γνώμη Πανεπιστημιακοῦ Καθηγητοῦ, ἰσχυριζομένου ὅτι δέν ἔχει ἁρμοδιότητα ἡ Ι.Σ.Ι. νά ἀποφανθῇ καί ἀποφασίσῃ γιά τήν νέα αὐτή Αὐτοκεφαλία, ἀφοῦ εἰς οὐδέν παρόμοιο προηγούμενο Αὐτοκεφαλίας ἔλαβε θέσιν καί ἐφ’ ὅσον τά πρεσβυγενῆ Πατριαρχεῖα καί οἱ ἄλλες Αὐτοκέφαλες Ἐκκλησίες δέν ἔπραξαν κάτι παρόμοιο, ἔπαυσε νά συζητῆ τό θέμα παραπομπῆς τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς στήν προσεχῆ Τακτική Σύγκλησι τῆς Ἱεραρχίας, ὥσπου τήν τελευταία ἡμέρα τῆς Συνοδικῆς μας περιόδου (28-8-2019), καί δή τήν τελευταία ὥρα 2 μ.μ., ἡ Δ.Ι.Σ. ἀφοῦ ἤκουσε τούς Σεβ. Προέδρους τῶν προμνημονευθεισῶν Μονίμων Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν καί ὑπέβαλε ὡρισμένες ἐρωτήσεις, ἀρνήθηκε δέ ἐπίμονα διά τοῦ Ἀντιπροέδρου της Σεβ. Μεσογαίας καί ἄλλων Σεβ. Συνέδρων νά λάβη Ἀπόφασιν ἐπί τοῦ Οὐκρανικοῦ Αὐτοκεφάλου, κρίνασα ἑαυτήν ἀναρμοδίαν πρός τοῦτο, ἀπεδέχθη πρότασιν Σεβ. Συνοδικοῦ Συνέδρου νά ἀναγραφῇ εἰς τό Δελτίον Τύπου ὅτι ἡ Δ.Ι.Σ. ἀναγνωρίζει τό δικαίωμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου νά χορηγῇ Αὐτοκεφαλίαν καί τό προνόμιον τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου μας νά χειρισθῇ τό θέμα τοῦτο κατά τήν ἔμφρονα κρίσιν του.

Προσωπικῶς διεφώνησα μέ τήν πρότασιν αὐτήν, διότι ἀφ’ ἑνός μέν προαισθάνθηκα τίς ἀρνητικές ἀντιδράσεις, πού θά προκαλοῦσε ἡ ἀποδοχή της -ὅπερ καί ἐπιβεβαιώθηκε ἐκ τῶν ὑστέρων μέ τήν διαφορετική ἀνάγνωσι πού ἔκαναν, ὅσοι τήν ἀνέγνωσαν- καί ἀφ’ ἑτέρου διότι ἡ Αὐτοκεφαλία, κατά τό Ἱερόν Πηδάλιον, δίδεται ἀπό τόν Οἰκουμ. Πατριάρχη Κων/πόλεως μόνον ἐντός τῶν ὁρίων τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Οἰκουμ. Θρόνου καί ὄχι εἰς ἑτέραν δικαιοδοσίαν, ὅπως εἶναι ἡ Οὐκρανία, ἀνήκουσα ἀπό 300 καί πλέον χρόνων εἰς τήν δικαιοδοσίαν τοῦ Ρωσικοῦ Πατριαρχείου. Καί, ἀκόμη, διότι κριθεῖσα ἡ ὑπόθεσις τῶν σχισματικῶν, ἀναθεματισμένων καί αὐτοχειρονήτων ὑπό τοῦ οἰκείου Πατριάρχου καί τῆς Πατριαρχικῆς Συνόδου τῆς Ρωσίας δέν ἐπεδέχετο ἔκκλητον προσφυγήν εἰς τόν Πατριάρχην Κων/πόλεως;, ἄν καί Πρωτόθρονον, διότι αὐτές οἱ ὑποθέσεις ἀνακρίνονται ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει μόνον ὑπό τῆς ὀψέποτε συγκληθησομένης ἐπομένης Οἰκουμενικῆς Συνόδου.
Καί διά τό δεύτερο σκέλος τῆς προτάσεως δέν συνεφώνησα ὄχι ἐξ ἐλλείψεως ἐμπιστοσύνης εἰς τήν ἔμφρονα κρίσιν τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου κ.Ἱερωνύμου, ἀλλά διότι ἕνα τέτοιο κρίσιμο θέμα ὑψίστης σπουδαιότητος καί σημασίας ὄχι ἕνας, ὄχι 12, ἀλλά ἡ Ὁλομέλεια τῆς Σεπτῆς Ἱεραρχίας μας εἶναι ἁρμοδία καί ἐπιβάλλεται συνοδικῶς νά τό διαχειρισθῇ. Γι’ αὐτό ἡ ταπεινή μου πρότασις ἦτο : «ἡ Δ.Ι.Σ., ἀφοῦ ἄκουσε τούς Σεβ. Προέδρους τῶν ἁρμοδίων Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν ἐπί τοῦ θέματος τοῦ Οὐκρανικοῦ Αὐτοκεφάλου, παραπέμπει τό μεῖζον τοῦτο θέμα διά τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου της εἰς τήν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας».

5. Ταπεινῶς φρονῶ ὅτι, κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, πού συνιστοῦν σύντομη ἀναδρομή εἰς τήν πορείαν καί ἐξέλιξιν τοῦ ὅλου πολυκρότου καί πολυπλόκου Οὐκρανικοῦ ζητήματος, θά ἦτο ἄδικος ἡ κρίσις ὅτι ἡ Δ.Ι.Σ. ἔδωκε «λευκή ἐπιταγή» εἰς τόν Μακαρ. Πρόεδρον νά κλείση τό ὅλο θέμα θετικά ὑπέρ τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ Οὐκρανικοῦ Αὐτοκεφάλου. Τοῦ ἀνέθεσε μέ ἐμπιστοσύνη τήν πρωτοβουλία τοῦ ἔμφρονος χειρισμοῦ του καί ὄχι νά ἀποφασίσῃ ἐξ ὀνόματός της.

6. Πρός τιμήν του ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος, ἀφοῦ εὐχαρίστησε τήν Δ.Ι.Σ. διά τήν ἐμπιστοσύνην της εἰς τό πρόσωπόν του, ἐδήλωσε ὅτι δέν ἠμπορεῖ μόνος του νά σηκώση ἕνα τόσο μεγάλο βάρος εὐθύνης καί γι’ αὐτό θά φέρη τό θέμα εἰς τήν Σεπτή Ἱεραρχία.

Καί ἐπειδή τό περίπλοκο αὐτό κανονικό καί ἐκκλησιολογικό ζήτημα δέν λύεται «στό πόδι» ἤ μέ «μιά μονοκονδυλιά» πιστεύω -καί ἀπό τήν ταπεινή αὐτή ἱστοσελίδα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας κάνω θερμότατη ἔκκλησι -ὅτι δέν εἶναι ὁ κατάλληλος χρόνος ἐπιλύσεώς του, τόν προσεχῆ Ὀκτώβριο, μετά τήν διεξαγωγή τῆς διαδικασίας γιά τήν ἐκλογή τριῶν Μητροπολιτῶν καί τριῶν Βοηθῶν Ἐπισκόπων, ἀλλά διά νά ἐκφρασθῆ καθώς πρέπει τό ἱερό Σῶμα τῆς Σεπτῆς

Ἱεραρχίας μας θά ἀπαιτηθῆ ἔκτακτη σύγκλησις τῆς Ι.Σ.Ι. ἐπί διήμερον, καί

7. Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω ἐξηγήσεων παραθέτω πρός ἐνημέρωσιν τοῦ Χριστεπωνύμου Πληρώματος τῆς Θεοσώστου Ἐπαρχίας μου Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων καί ὅσων ἄλλων Πατέρων καί ἀδελφῶν τό ἐπιθυμοῦν τά δύο προαναφερθέντα ἔγγραφα – ἀναφορές μου γιά τό Οὐκρανικό, τό ὁποῖο εὔχομαι ἀπό καρδίας νά ἐπιλυθῇ θεοφιλῶς καί θεαρέστως εἰς δόξαν Θεοῦ.
Ἡ ἐσπευσμένη ἐπίλυσίς του ὑπό τήν πίεσιν κοσμικῶν παραγόντων, τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς, καί διά τήν προώθησιν γεωπολιτικῶν καί γεωστρατηγικῶν σχεδίων ἐδίχασε βαθύτατα τόν Οὐκρανικό λαό, ἐδίχασε τίς κατά τόπους Αὐτοκέφαλες Ὀρθόδοξες Ἐκκλησίες, ἀφοῦ ὅλες μαζί διαφωνοῦν μέ τήν ἀντικανονική ἐκχώρησι τῆς Αὐτοκεφαλίας στήν Οὐκρανία ἀπό τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο, ἐδίχασε τήν Διαρκῆ Ἱερά Σύνοδο, ἐδίχασε τό Ἅγιον Ὄρος, θά διχάση καί τήν Σεπτή Ἱεραρχία μας.

Ἀναμένεται ἡ θεοφώτιστη διευθέτησις τοῦ σοβαρωτάτου αὐτοῦ θέματος διά τῆς ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι Πανορθοδόξου Συνάξεως Προκαθημένων καί Ἐκπροσώπων τῶν κατά τόπους Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν. Εὐκτέον εἶναι εἰς τήν Αὐτοκέφαλη Ὀρθόδοξη Ἑλλαδική μας Ἐκκλησία νά ἀποτραπῆ ἡ διαρχία. Νά μή προβαίνουν Σεβ. Ἱεράρχες σέ συλλειτουργίες, συμπροσευχές καί ἐκκλησιαστική κοινωνία μέ σχισματικούς καί ἀκοινωνήτους, οἱ ὁποῖοι δέν ἔχουν γίνει ἀποδεκτοί ἀπό τό σύνολον, σχεδόν, τῶν Αὐτοκεφάλων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἀλλά νά ἀναμένουν τήν Ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας μας, ἡ ὁποία τούς ἐξέλεξε, τούς ἐχειροτόνησε καί τούς ἐνθρόνισε.

Περί τοῦ ἀκανθώδους αὐτοῦ Πανορθοδόξου προβλήματος ἐτοποθετήθησαν λίαν προσφάτως εὐθαρσῶς καί πεπαρρησιασμένως ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς κ.Σεραφείμ διά τοῦ ἀπό 12/9/2019 Ἀνακοινωθέντος τῆς κατ’ αὐτόν Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πειραιῶς, ὁ Ἐλλογ. τ.Καθηγητής Δογματικῆς Θεολογίας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ ΑΠΘ κ.Δημήτριος Τσελεγγίδης, ἀπευθυνόμενος διά τῆς ἀπό 6/9/2019 ἐπιστολῆς του πρός τήν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί πλειάς Κληρικῶν, Μοναχῶν καί Λαϊκῶν δι’ ἐπιστολῆς των πρός τήν Ἱεραρχίαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Σεπτέμβριος 2019).

Δι’ αὐτῶν τῶν περισπουδάστων κειμένων τίθεται τό ὅλον Οὐκρανικόν ζήτημα τῆς «Αὐτοκεφαλίας», ἐπί κανονικῶν καί ἐκκλησιολογικῶν βάσεων, στίς τρομακτικές ἀποκλίσεις του ἀπό τήν Ὀρθόδοξη Παράδοσι, σέ ὅλες του τίς διαστάσεις καί μέ ὅλες τίς ὀλέθριες προεκτάσεις του, δι’ ὧν ἐπαπειλεῖται ἡ συνοχή καί ἑνότης ἁπασῶν τῶν κατά τόπους Αὐτοκεφάλων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν μέ ἀπρόβλεπτες συνέπειες.

Εἴθε ἅπαντες, Ἐπίσκοποι, λοιποί Κληρικοί, Μοναχοί καί ἀδελφοί Χριστιανοί νά θελήσωμε καί νά ἐπιδιώξωμε ἀπό καρδίας νά εὐαρεστήσωμε καί ἐν προκειμένῳ εἰς τόν Ἀρχηγόν τῆς Πίστεως καί τῆς Σωτηρίας μας Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν καί εἰς τήν Ἁγίαν Του Ὀρθόδοξον Καθολικήν Ἐκκλησίαν, μή προσβλέποντες τό παράπαν εἰς πρόσωπον ἀνθρώπου ἤ εἰς ἰδιοτελῆ τινά ἀπολαυήν.
Ἡ προσευχή ὅλων μας διά τό Οὐκρανικό νά εἶναι θερμή καί διαρκής διά νά ἀποτραποῦν τά σχίσματα, οἱ διχασμοί καί οἱ διαιρέσεις καί νά δοξάζεται ἐν παντί καιρῷ καί πάσῃ ὥρᾳ τό πάντιμον καί μεγαλοπρεπές Ὄνομα τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.Ἀμήν.-

Α’
Τό ὑπ’ ἀριθμ. 308/29-5-2019 ἔγγραφον
Μακαριώτατε ἅγιε Πρόεδρε,
Εὐλογεῖτε˙
Μετά τό πέρας τῶν Συνεδριῶν τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου τοῦ λήγοντος μηνός Μαΐου ἐ.ἔ. προάγομαι εὐσεβάστως νά καταθέσω ἐνώπιον Ὑμῶν καί τοῦ Σεπτοῦ Ἱεροῦ Σώματος τήν ἀκόλουθον ἐναγώνιον ἀνησυχίαν μου.
Ὁμολογουμένως ἡ πρόσκλησις τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κκ.ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ διά τόν ἐγκαινισμόν τοῦ Κέντρου Γεροντολογίας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ἐνεποίησε ἀγαθήν ἐντύπωσιν καί παρέσχε τήν καλήν εὐκαιρίαν ἀποκαταστάσεως ἀγαθῶν σχέσεων καί ἀγαστῆς ἐν Κυρίῳ κοινωνίας τῆς Ἁγιωτάτης ἡμῶν Ἀρχιεπισκοπῆς μετά τοῦ Πρωτοθρόνου Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ἔπειτα ἀπό τήν παγεράν ἀτμόσφαιραν καί τά γεγονότα τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου. «Ἰδού δή τί καλόν ἤ τί τερπνόν, ἀλλ’ ἤ τό κατοικεῖν ἀδελφούς ἐπί τό αὐτό» (Ψαλμ. ρλβ’ 1).

Ὅμως, Μακαριώτατε ἅγιε Πρόεδρε, κατά τήν ταπεινήν μου ἄποψιν, ἀλλά καί κατά τήν γνώμην ἄλλων ἁγίων Ἀδελφῶν, ἐγένοντο κατ’ αὐτάς ἐργώδεις καί σύντονοι προσπάθειαι καί ἐσπευσμέναι, ἴσως, κινήσεις τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν α) ἐπί τῶν Δογματικῶν καί Νομοκανονικῶν Ζητημάτων καί β)ἐπί τῶν Διορθοδόξων καί Διαχριστιανικῶν Σχέσεων, κεχωρισμέναι καί ἀπό κοινοῦ, προκειμένου νά τοποθετηθῇ ἑκατέρα τούτων καί ἀμφότεραι διά κοινοῦ κειμένου ἐπί τοῦ φλέγοντος Οὐκρανικοῦ ζητήματος καί εἰσηγηθῶσιν ἁρμοδίως τά προσήκοντα τῇ Ἱερᾷ ἡμῶν Συνόδῳ. Συσκέψεις ἐπί συσκέψεων ἐντός τοῦ τριημέρου τῆς ἐν Ἀθήναις παραμονῆς τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου.

Δέν ἔχω ὑπευθύνους πληροφορίας ἐκ τῶν συσκέψεων καί συνδιασκέψεων αὐτῶν. Ἠκούσαμεν μόνον ἐν Συνόδῳ τήν εἴδησιν παρά τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς κ.Παντελεήμονος, Συνοδικοῦ Συνδέσμου μετά τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπί τῶν Δογματικῶν καί Νομοκανονικῶν Ζητημάτων, ὅτι ὁ

Ἐλλογιμώτατος κ.Βλάσιος Φειδᾶς, Ὁμότιμος Καθηγητής Πανεπιστημίου καί Μέλος τῆς ἐν θέματι Ἐπιτροπῆς, ἔκαμε εἰσήγησιν ὑπέρ τῆς Αὐτοκεφαλίας τῆς «νέας Οὐκρανικῆς Ἐκκλησίας».

Ὁμολογῶ ὅτι μέ ἐξέπληξε δυσμενῶς ἡ πληροφορία αὐτή, Μακαριώτατε, διά τό βεβιασμένον τῆς ἐντός τριημέρου ἐξαγωγῆς συμπερασμάτων καί πορισμάτων ὑπό τῶν ἐν λόγῳ Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν. Ἐγεύθην τῆς πικρίας, τῆς ὁποίας καί Ὑμεῖς ἐγεύθητε τόν παρελθόντα Ὀκτώβριον, ὅταν τό ΣτΕ ἔσπευσε νά ἐξαγάγῃ χαριστικήν ἀπόφασιν διά τόν Παναγιώτατον Πατριάρχην μας, σχετικῶς μέ τήν ὑπόθεσιν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ καί τοῦ κτήματος Προμπονᾶ. «Καί ἰδού πλεῖον (Προμπονᾶ) ὧδε» (πρβλ. Λουκ. ια’ 31-32).

Ἡ ἐξ ἀρχῆς Ὑμετέρα τοποθέτησις καί σύστασις ἐπί τοῦ Οὐκρανικοῦ θέματος ἦτο καί εἶναι νά ἐξετασθῇ καί θεωρηθῇ ἀπό πάσης πλευρᾶς τό φλέγον καί περίπλοκον αὐτό ζήτημα ὑπό τῶν ἐν θέματι ἁρμοδίων Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν, ὑπό τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου καί ἐν τέλει ὑπό τῆς Σεπτῆς Ἱεραρχίας ἡμῶν, ἥτις καί θά ἀποφανθῇ σχετικῶς ἐν μυστικῇ ψηφοφορίᾳ, ἀφοῦ γίνῃ συνολική θεώρησις τοῦ ὅλου αὐτοῦ προβλήματος καί μελετηθοῦν ἐπισταμένως ἅπαντα τά σχετικά ἔγγραφα καί ὑπομνήματα.

Ταπεινῶς φρονῶ ὅτι τό πολυδαίδαλον καί πολύπλοκον αὐτό θέμα τοῦ Οὐκρανικοῦ Αὐτοκεφάλου, εἰς οὕς καί δι’ οὗ τρόπου ἐχορηγήθη, χρῄζει πολλῆς καί ἐμπεριστατωμένης μελέτης, θερμῶν καί κατανυκτικῶν προσευχῶν καί πρωτίστως τοῦ τηλαυγοῦς φωτισμοῦ τοῦ Παναγίου Πνεύματος. Δέν εἶναι δυνατόν εἷς λαϊκός, ὅσην λιπαράν ἐπιστημονικήν καί θεολογικήν γνῶσιν καί ἄν ἔχῃ, νά ἀποφανθῇ ἐφ’ ἑνός τόσον εὐαισθήτου κανονικοῦ καί ἐκκλησιολογικοῦ ζητήματος, ὅταν μάλιστα ἀκοινώνητοι – σχισματικοί, καθῃρημένοι καί ἀναθεματισμένοι Ἐπίσκοποι «ἐχειροτόνησαν», μετά τάς ὡς ἄνω σοβαρωτάτας ἐκκλησιαστικάς ποινάς, ἑτέρους «Ἐπισκόπους» καί «Κληρικούς». Σέβομαι τήν προσωπικότητα καί τήν ἐπιστημονικήν κρίσιν τοῦ Ἑλλογ. Καθηγητοῦ κ.Βλασίου Φειδᾶ, ἀλλά θεωρῶ ὅτι δέν εἶναι φρόνιμον καί λυσιτελές νά περιορισθῶμεν εἰς τήν γνώμην ἑνός καί μόνου σοβαροῦ κατά τά ἄλλα ἐπιστήμονος. Τοσοῦτον μάλιστα, καθ’ ὅσον ἕτερος συνάδελφος αὐτοῦ Ὁμότιμος Καθηγητής, ὁ Ἐλλογιμώτατος κ.Παναγιώτης Μπούμης τῆς ἕδρας τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου, ἔχει ἀλλοίαν τοποθέτησιν ἐπί τοῦ Οὐκρανικοῦ ζητήματος.

Πρός δέ τούτοις ἐπιτραπήτω μοι νά πιστεύω ὅτι χρῄζει περαιτέρω ἐρεύνης καί ἐξετάσεως τό ὡς εἴρηται Κανονικοῦ καί Ἐκκλησιολογικοῦ χαρακτῆρος θέμα, διό καί εὐσεβάστως ὑποβάλλω δύο εἰσέτι σχετικά μελετήματα, τά ὁποῖα μοί ἀπεστάλησαν προσωπικῶς καί δέν γνωρίζω ἐάν ὑπεβλήθησαν ἐπισήμως τῇ Ἱερᾷ ἡμῶν Συνόδῳ πρός ἐνημέρωσιν καί σφαιρικήν θεώρησιν ἐπί τοῦ ὅλου Οὐκρανικοῦ

προβλήματος ὑπό τῶν Σεβασμιωτάτων ἀποστολέων αὐτῶν. Πρόκειται, ἀφ’ ἑνός, διά τό 23σέλιδον ὑπόμνημα τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Βιδυνίου κ.Δανιήλ τοῦ Πατριαρχείου Βουλγαρίας (τό ὁποῖον, ὡς γράφει, ἔχει καταθέσει προηγουμένως εἰς τήν οἰκείαν Πατριαρχικήν Σύνοδον) καί, ἀφ’ ἑτέρου, διά τήν 4σέλιδον ἐπιστολήν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μπορίσπολ καί Μπροβαρί, Πρωτοσυγκελλεύοντος τῆς Οὐκρανικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, τῆς Προεδρευομένης ὑπό τοῦ Μακαριωτάτου Μητροπολίτου Κιέβου καί πάσης Οὐκρανίας κ.Ὀνουφρίου. Ἀμφότερα εἶναι ἀξιόλογα καί περισπούδαστα κείμενα ἱστορικοῦ, κανονικοῦ καί ἀπεικονιστικοῦ τῆς ἐνεστώσης ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως ἐνδιαφέροντος, τά ὁποῖα, τιθέμενα ὑπ’ ὄψιν τῶν ὡς ἄνω Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν, δύνανται νά διαφωτίσουν ἔτι περισσότερον καί ἐναργέστερον τό συζητούμενον θέμα.

Μακαριώτατε ἅγιε Πρόεδρε,

Ἐδόθη ἡ ἐντύπωσις εἰς ἐκκλησιαστικούς κύκλους ἐκ τῆς θερμῆς ὑποδοχῆς τοῦ Παναγ. Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κκ.ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, προδραμοῦσα ὅλων τῶν λοιπῶν κατά τόπους Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, αἱ ὁποῖαι διατηροῦν σοβαράς ἐπιφυλάξεις καί ἀντιρρήσεις ἐπί τοῦ Κανονικοῦ καί Ἐκκλησιολογικοῦ προβλήματος τούτου, χωρεῖ εἰς ἀποδοχήν τῆς ἐπί τοῦ Οὐκρανικοῦ δεδηλωμένης θέσεως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καί ὑπολείπεται πλέον ἡ ἐπίσημος ἐπικύρωσις αὐτῆς ὑπό τῆς Σεπτῆς Ἱεραρχίας ἡμῶν τόν προσεχῆ Ὀκτώβριον. «Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετά φόβου, πρόσχωμεν», Μακαριώτατε. Μέχρι πρότινος, πρό τῆς ἐλεύσεως τοῦ Παναγιωτάτου, ἴσχυε κατά τεκμήριον ἡ ἀρχή : «σπεῦδε βραδέως». Εὐκτέον εἶναι νά μή ἀποστῶμεν αὐτῆς τῆς γραμμῆς ὑπό τό κράτος πιεστικῶν κινήσεων καί πειθαναγκασμοῦ. Ἐάν ἡ ὑπόθεσις Προμπονᾶ εἶναι σοβαρόν κανονικόν θέμα καί συνιστᾶ ἀντικανονικήν εἰσπήδησιν εἰς ἑτέραν ἐκκλησιαστικήν δικαιοδοσίαν, τό Οὐκρανικόν πρόβλημα εἶναι ζήτημα ἀσυγκρίτως μείζονος κανονικῆς σημασίας, ἀφορῶν εἰς τόν κλονισμόν τῆς εἰρήνης, τῆς ἑνότητος καί τῆς ἱεροκανονικῆς τάξεως τῆς Οὐκρανικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καί συμπάσης τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ἂς μή μηκύνω ἔτι πλέον τόν λόγον, ἀλλά νά μοῦ ἐπιτραπῆ συγκλείων τήν παροῦσαν ἐπιστολικήν ἐπικοινωνίαν μας, νά σταθῶ ἐπ' ὀλίγον εἰς τήν ἐνημέρωσιν, τήν ὁποίαν ἐκάματε εἰς τήν Διαρκῆ Ἱεράν Σύνοδόν μας, τήν ἑπομένην τῆς ὑποδοχῆς τοῦ Παναγιωτάτου Πατριάρχου εἰς τήν Ἱεράν Ἀρχιεπισκοπήν Ἀθηνῶν. Μεταξύ ἄλλων εἴπατε εἰς τόν Οἰκ. Πατριάρχην μας, νά μή δώσῃ τό Οἰκουμ. Πατριαρχεῖον τό ὄνομα τῆς Βορείου Μακεδονίας εἰς τήν μέχρι σήμερον σχισματικήν «Ἐκκλησίαν» τῶν Σκοπίων, ἀλλά μετά τήν ἀπόδοσιν τῆς Αὐτοκεφαλίας εἰς αὐτήν νά τήν ὀνομάσῃ Αὐτοκέφαλον Ἐκκλησίαν τῆς Ἀχρίδος.

Συγχωρήσατέ μοι δύο τινα νά ἐπισημάνω ἐπ' αὐτῆς τῆς προτάσεως. Ἄν γίνῃ ἡ ἀποδοχή καί ὑπό τῆς Ἑλλαδικῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας τοῦ Οὐκρανικοῦ Αὐτοκεφάλου ὡς ὁρίζει ὁ ἐκδοθείς Πατριαρχικός Τόμος, θά προκύψῃ ὅτι δέν ἔχομεν ἀντίρρησιν νά ἐκκλησιαστικοποιηθοῦν καί οἱ σχισματικοί τῶν Σκοπίων, ἀφοῦ τά γεωπολιτικά σχέδια καί αἱ ἰσχυραί δυνάμεις αὐτό ἀπαιτοῦν (αὐτό εἶναι τό ἕνα) καί ὅτι συμφωνοῦμεν μέ τήν ἀναγνώρισίν των ὡς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἀχρίδος (τό δεύτερον). Ὅμως, ἐνταῦθα ἀναφύονται δύο μεγάλα προβλήματα καί ἐρωτήματα : 1. Τό Πατριαρχεῖον Σερβίας ἀποδέχεται αὐτήν τήν λύσιν καί ἔχει διερευνηθῇ εἰς βάθος τό πρόβλημα τοῦ σχίσματος τῆς «Ἐκκλησίας» τῶν Σκοπίων; τό ἕνα. Καί 2. Κατά πόσον δύνανται ἅπασαι αἱ κατά τόπους Αὐτοκέφαλοι Ὀρθόδοξοι Ἐκκλησίαι, αἱ ὁποῖαι ἀντιμετωπίζουν ὡς σχισματικήν τήν «Ἐκκλησίαν» τῶν Σκοπίων, νά δεχθοῦν τήν κανονικήν ἀποκατάστασίν της, καί μάλιστα ὑπό τόν τίτλον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀχρίδος, τόν ὁποῖον φέρει κανονικῶς ὁ πολύαθλος καί μαρτυρικός Ἀρχιεπίσκοπος Ἀχρίδος κ.Ἰωάννης, τόν ὁποῖον παγκοίνως ἀποδέχονται καί ἀναγνωρίζουν ὡς Κανονικόν ἅπασαι αἱ κατά τόπους Ὀρθόδοξοι Αὐτοκέφαλοι Ἐκκλησίαι; Μέ ἄλλα λόγια θά ἐπαναληφθῇ τό ἐν τῇ Οὐκρανίᾳ γενόμενον προσφάτως κανονικόν ἀτόπημα: Νά ἀποχαρακτηρισθῇ καί νά «ξεβαπτισθῇ», κατά τό κοινῶς λεγόμενον, ὁ κανονικῶς κεχειροτονημένος καί ἐνθρονισμένος Μητροπολίτης ἤ Ἀρχιεπίσκοπος, μέ ἀπόφασιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, παυόμενος δηλονότι ἐκ τῶν ποιμαντικῶν καί διοικητικῶν εὐθυνῶν αὐτοῦ καί ἀντικαθιστάμενος δίκην Νομάρχου ἤ Περιφερειάρχου ὑπό ἑτέρου, ἀνήκοντος μέχρι τότε εἰς τήν παράταξιν τῶν σχισματικῶν καί ἀκοινωνήτων καί φέροντος πλέον τόν αὐτόν τίτλον, ἐνῷ εὑρίσκονται ἐν διαφωνίᾳ πρός τοῦτο αἱ λοιπαί Αὐτοκέφαλοι Ὀρθόδοξοι Ἐκκλησίαι. Τί λυπηρότερον τούτου!

Καί διά νά δώσω, ἐν κατακλεῖδι, μίαν ἀπάντησιν εἰς τυχόν σκανδαλισθέντας Ἀδελφούς ἐκ τῆς ἀπουσίας μου ἀπό παρατεθέν ἐπίσημον Γεῦμα ὑπό τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου πρός τιμήν τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριάρχου σημειώνω τό ἑξῆς : Ὄντως ἐλυπήθην ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ὁ Παναγιώτατος, παρά τήν καθολικήν διαφωνίαν καί ἐπιφύλαξιν πασῶν τῶν Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν διά τήν

οὕτω πως δοθεῖσαν Αὐτοκεφαλίαν ἐν τῇ Οὐκρανίᾳ, ἐμμένει ἀνυποχωρήτως εἰς τήν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν, πειρώμενος παντί τρόπῳ νά μεταπείσῃ καί προσεταιρισθῇ ταύτας. Ὡσαύτως, ἐδοκίμασα βαθεῖαν λύπην καί πικρίαν ἐκ τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ κράτους τῶν Σκοπίων ὡς κράτος «Βορείου Μακεδονίας» καί ὑπό τοῦ Παναγιωτάτου Πατριάρχου καί τῆς προθέσεώς του νά ἀναγνωρισθῇ, ὡς Αὐτοκέφαλος ἡ σχισματική «ἐκκλησία» τῶν Σκοπίων, ὡσάν νά μή συνέβη τίποτε διά τήν καθόλου Ἁγίαν μας Ἐκκλησίαν ἐκ τῆς παρομοίας περιπτώσεως τοῦ λεγομένου Οὐκρανικοῦ ζητήματος. Σεῖς πρό καιροῦ, Μακαριώτατε, ὅταν ἐκλήθητε ὑπό τοῦ Σεβασμιωτάτου ἁγίου Μαρωνείας διά τούς ἑορτασμούς τῆς 100ετίας ἀπό τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Θράκης, ἐπηρεασθέντες ἐκ τῆς ὑποδοχῆς ὑπό τοῦ Οἰκουμ. Πατριάρχου τοῦ ἐκπροσώπου τῆς Κυβερνήσεως τῶν Σκοπίων ὡς ἐκπροσωποῦντος τό Κράτος τῆς «Βορείου Μακεδονίας», εἴπατε εἰς τόν ἅγιον Ἀδελφόν ὅτι ἔπρεπε ἐν σώματι νά εἶχον ὑποβάλῃ τήν παραίτησίν των οἱ τῆς Βορείου Ἑλλάδος Μητροπολῖται, διαμαρτυρόμενοι διά τοῦτο. Ἡ ταπεινότης μου ἐν λύπῃ πολλῇ διά τε τόν ἐπίσημον χαρακτηρισμόν ἐκ Πατριαρχικῶν χειλέων τοῦ κράτους τῶν Σκοπίων ὡς κράτους τῆς «Βορείου Μακεδονίας» καί τήν πρόθεσιν ἀποδόσεως τῆς Αὐτοκεφαλίας εἰς τούς σχισματικούς τῶν Σκοπίων ἔκρινε ταπεινῶς ὅτι δέν θά ἦτο θεάρεστος ἡ συνευωχία καί ἡ ἀνταλλαγή φιλοφρονήσεων, ὅταν ἡ Κανονική Ἐκκλησία τῆς Οὐκρανίας μέ τόν Μακαριώτατον Προκαθήμενόν της κ.Ὀνούφριον, τούς 90 Ἀρχιερεῖς, τάς 12.500 ἐνορίας, τάς 250 Ἱερᾶς Μονάς μέ τάς 5 χιλιάδας τῶν μοναζόντων καί τά ἑκατομμύρια τῶν πιστῶν εἶναι λίαν ἐμπερίστατος εὑρισκομένη ἐν διωγμῷ. Διά τοῦτο ἐπέλεξα ἡ ἀπουσία μου νά ἀποτελέσῃ μίαν σιωπηράν διαμαρτυρίαν δι’ ὅλα τά ἀνωτέρω, χωρίς αὐτό νά σημαίνῃ ἀσέβειαν καί περιφρόνησιν πρός τό πρόσωπον τοῦ Παναγιωτάτου,
Ἐπί δέ τούτοις, ἀσπαζόμενος Ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ καί ἐξαιτούμενος τάς Πρωθιεραρχικάς Ὑμῶν εὐχάς, διατελῶ,

Μετά βαθυτάτου σεβασμοῦ
Ἐλάχιστος ἐν Ἐπισκόποις
Ὁ Μητροπολίτης
† Ὁ Κυθήρων Σεραφείμ

Β’
Τό ὑπ’ ἀριθ. 396/23-7-2019 ἔγγραφον

Μακαριώτατε ἅγιε Πρόεδρε,
Εὐλογεῖτε˙

Εὐσεβάστως προάγομαι νά ἀναφέρω Ὑμῖν καί τῇ περί Ὑμᾶς Ἱερᾷ ἡμῶν Συνόδῳ τά κάτωθι:

1. Ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ.ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ εἰς δήλωσίν Του πρός τό πλήρωμα τῆς «νέας Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Οὐκρανίας», δημοσιευθεῖσαν εἰς τήν ἱστοσελίδα «Ρομφαία», διαβεβαιώνει τούς ἐκεῖσε χριστιανούς περί τό ὅτι αἱ κατά τόπους Αὐτοκέφαλοι Ἐκκλησίαι καί πρώτη ἐξ ὅλων ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, θά ἀναγνωρίσουν τήν «νέαν Αὐτοκέφαλον Ἐκκλησίαν» αὐτῶν.

Καί ὅσον ἀφορᾷ μέν εἰς τάς ἄλλας Αὐτοκεφάλους Ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας εἶναι ἰδικόν των θέμα. Ἡ βεβαία πληροφορία τοῦ Παναγιωτάτου, ὅμως, διά τήν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος πόθεν ἀρύεται;
Συγχωρήσατέ με, Μακαριώτατε, ἡ ἐρώτησίς μου, ἡ ὁποία ἐμβάλλει ἀνησυχίας καί εἰς πολλούς ἄλλους Ὀρθοδόξους πιστούς, Κληρικούς, Μοναχούς καί Λαϊκούς, οὐδόλως ἔχει ἐριστικά κίνητρα, ἀλλά καλοπίστως καί εὐλαβῶς διερωτᾶται τό Χριστεπώνυμον πλήρωμα τί ἐμεσολάβησε διά νά ὁμιλῇ μετά βεβαιότητος ὁ Παναγιώτατος Πατριάρχης καί νά προδιαγράφῃ τήν ἔκβασιν τοῦ ἀκανθώδους τούτου ζητήματος;

2. Κατά τήν προλαβοῦσαν Συνεδρίαν τῆς ΔΙΣ τῆς 26ης Ἰουνίου ἐ.ἔ. ἡ Ἱερά ἡμῶν Σύνοδος κατήρτισε τά θέματα τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῶν Συνεδριῶν τῆς Τακτικῆς Ἱεραρχίας τοῦ προσεχοῦς Ὀκτωβρίου (ἀπό 8ης ἕως 11ης Ὀκτωβρίου 2019). Εἰς τά θέματα ἡμερησίας διατάξεως τῶν ὡς ἄνω Συνεδριῶν τῆς Ι.Σ.Ι. δέν συμπεριελήφθη καί τό θέμα τῆς ἀναγνωρίσεως ἤ μή ὑπό τῆς Ἑλλαδικῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας τῆς καθ’ ὅν τρόπον καί εἰς οὕς ἐδόθη ἡ Αὐτοκεφαλία ἐν Οὐκρανίᾳ «νέας Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας» ὑπό τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἄν καί εἶχεν ἀποφασισθῇ ἐν ἀρχῇ τῆς ἐνεστώσης 162ας Συνοδικῆς Περιόδου, προτάσει Ὑμῶν τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου Αὐτῆς, ἡ συζήτησις τοῦ θέματος αὐτοῦ.

Εἰς ἐρώτησιν μου πρός τήν Μακαριότητά Σας διατί συνέβη τοῦτο, ἐνῶ ἀπεφασίσθη ὑπό τῆς Δ.Ι.Σ. ἡ παραπομπή τοῦ Οὐκρανικοῦ τούτου ζητήματος εἰς ἔκτακτον σύγκλησιν τῆς Ι.Σ.Ι., καί ἀργότερον, ὅταν ἐπανεφέρθη τό θέμα, Ὑμεῖς ἐπροτείνατε νά συζητηθῇ εἰς Συνεδρίαν τῆς Τακτικῆς Συνελεύσεως τῆς Σεπτῆς Ἱεραρχίας κατά τόν προσεχῆ Ὀκτώβριον, ἐδώκατε τήν ἀπάντησιν ὅτι Σᾶς συνεβούλευσε κάποιος Καθηγητής Πανεπιστημίου (χωρίς νά ἀναφέρητε τό ὀνοματεπώνυμον αὐτοῦ) ὅτι δέν νομιμοποιεῖται ἡ ἡμετέρα Ι.Σ.Ι. νά λάβῃ Ἀπόφασιν περί ἀναγνωρίσεως ἤ μή τοῦ Οὐκρανικοῦ Αὐτοκεφάλου, καθ’ ὅσον μάλιστα οὐδεμία ἄλλη Αὐτοκέφαλος Ἐκκλησία ἔπραξε τοῦτο. Ὅμως, δέν πρέπει νά διαφεύγῃ τῆς προσοχῆς μας ὅτι, ἐνῷ καμμία ἄλλη Αὐτοκέφαλος Ἐκκλησία δέν ἔκρινεν ἐπισήμως τό ζήτημα τῆς Αὐτοκεφαλίας ἐν Οὐκρανίᾳ, παρά ταῦτα ἅπασαι δέν ἀποδέχονται ἐν τῇ λειτουργικῇ πράξει τό γενόμενον, ὅπερ καί θεωρεῖται ὡς τό μεῖζον. Οὐδεμία μνημονεύει ἐν τοῖς Διπτύχοις τόν ἀνυψωθέντα εἰς «Προκαθήμενον τῆς Οὐκρανικῆς Αὐτοκεφάλου

Ἐκκλησίας».

3. Ἐπ’ αὐτοῦ συγχωρήσατέ μοι νά παρατηρήσω δύο τινά :

α) Ἐπί τῆς προτάσεως αὐτῆς τοῦ Ἐλλογιμωτάτου κ.Καθηγητοῦ δέν ἀπεφάσισε θετικῶς ἤ ἀρνητικῶς ἡ Δ.Ι.Σ., ἀλλ’ ἁπλῶς ἀνεκοινώθη αὕτη ὑφ’ Ὑμῶν ὡς ληφθεῖσα ἀπόφασις καί β) Ἡ ὑπόδειξις αὐτή εἶναι εὐλογοφανής καί κατά τήν ταπεινήν μου ἀντίληψιν ἐνέχει σοφιστικήν καί ὄχι σοφήν θεώρησιν τοῦ φλέγοντος αὐτοῦ ζητήματος.

Ἄς μοῦ ἐπιτραπῇ ἐπ’ αὐτοῦ νά δώσω τάς ἀκολούθους ἐξηγήσεις: Ἡ Σεπτή ἡμῶν Ἱεραρχία, κατά τήν ἀρχικήν ἀπόφασιν τῆς ἐνεστώσης Δ.Ι.Σ., δέν θά ἐξήταζε τό θέμα ἄν τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον ἔχει τό δικαίωμα νά χορηγῇ τήν Αὐτοκεφαλίαν εἴς τινα Ἐκκλησιαστικήν Ἐπαρχίαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου (π.χ. εἰς Ἀμερικήν, Αὐστραλίαν ἤ ἕτερον κράτος ὑπαγόμενον εἰς τήν ἐκκλησιαστικήν δικαιοδοσίαν τοῦ Πρωτοθρόνου Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου), θέμα τό ὁποῖον εἶναι ἀπολύτως λελυμένον καί διά τό ὁποῖον εἶναι σαφέστατα σύμφωνον τό Ἱερόν Πηδάλιον τῶν Θείων καί Ἱερῶν Κανόνων.

Τό ὀξύτατον κανονικόν πρόβλημα εἶναι ὅτι ἡ Αὐτοκεφαλία ἐδόθη ὑπό τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου εἰς δύο παρατάξεις σχισματικῶν, ἀναθεματισμένων καί καθῃρημένων, ἐνῷ ὁ νέος «Προκαθήμενος τῆς Αὐτοκεφάλου Οὐκρανικῆς Ἐκκλησίας κ.Ἐπιφάνιος» δέν ἔχει κανονικήν Ἱερωσύνην καί Ἀρχιερωσύνην ὡς «χειροτονηθείς» ὑπό τοῦ καθῃρημένου, ἀναθεματισμένου καί σχισματικοῦ «Πατριάρχου Κιέβου κ.Φιλαρέτου», ὡς παρομοίως καί πολλοί ἄλλοι «Ἀρχιερεῖς καί Ἱερεῖς» τῶν ὡς εἴρηται δύο σχισματικῶν παρατάξεων ἐν Οὐκρανίᾳ. Καί τό σπουδαιότερον : ὁ Κανονικός Μητροπολίτης Κιέβου καί πάσης Οὐκρανίας κ.Ὀνούφριος «ἀπεχαρακτηρίσθη» πρό τῆς χορηγήσεως τῆς Αὐτοκεφαλίας εἰς τούς σχισματικούς τῆς Οὐκρανίας ὑπό τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καί δέν εἶναι πλέον κατ’ αὐτόν ὁ Μητροπολίτης Κιέβου καί πάσης Οὐκρανίας, (ὡς ἐάν ἦτο στρατηγός καί καθῃρέθη τοῦ ἀξιώματός του), ἐνῷ παρά ταῦτα ἅπασαι αἱ Αὐτοκέφαλοι καί γενικῶς αἱ κατά τόπους Ὀρθόδοξοι Ἐκκλησίαι αὐτόν μέν ἀναγνωρίζουν ὡς τόν Κανονικόν Μητροπολίτην Κιέβου καί πάσης Οὐκρανίας, τήν δέ «νέαν Αὐτοκέφαλον Οὐκρανικήν Ἐκκλησίαν» ἀγνοοῦν καί παραθεωροῦν. Αἱ προβαλλόμεναι παρά τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου αἰτιάσεις πρός τήν ὑπό τόν Μητροπολίτην Ὀνούφριον Κανονικήν Ἐκκλησίαν περί τό ὅτι, ἐνῷ ἐκλήθησαν ἐπισήμως νά συναποτελέσουν μετά τῶν δύο σχισματικῶν παρατάξεων τήν Αὐτοκέφαλον Ἐκκλησίαν τῆς Οὐκρανίας ἠρνήθησαν, λογίζονται ὡς ἀνίσχυροι, διότι δέν ἀπεδέχθησαν τήν πρόσκλησιν καθότι ὑφίστανται οἱ προμνημονευθέντες ἰσχυροί κανονικοί καί ἀποτρεπτικοί λόγοι, οἱ ὁποῖοι βαρύνουν τούς σχισματικούς, καθῃρημένους, ἀχειροτονήτους καί ἀναθεματισμένους «Κληρικούς», τούς

συλλήβδην, αὐθωρεί καί παραχρῆμα, δι’ ἀποφάσεως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου «ἀποκαθαρθέντας» καί «ἀποκατασταθέντας».

4. Αὐτή εἶναι, πιστεύω, ἡ ὠμή ἀλήθεια καί πραγματικότης, Μακαριώτατε καί ἅγιοι Πατέρες καί συνεπίσκοποι Ἀδελφοί. Ὁ Μακ. Ἀρχιεπισκόπος Τιράννων καί πάσης Ἀλβανίας κ.Ἀναστάσιος, διερμηνεύων τήν Ἀπόφασιν τῆς περί αὐτόν Ἱερᾶς Συνόδου, εἰς τό ἀπό 14ης Ἰανουαρίου 2019 Ἀρχιεπισκοπικόν του Γράμμα πρός τήν Α.Θ.Π. τόν Οἰκουμενικόν Πατριάρχην κ. Βαρθολομαῖον, διεκτραγῳδεῖ τό δρᾶμα τῆς Οὐκρανικῆς Ἐκκλησίας καί στιγματίζει τήν ἐξ ἀκοινωνήτων, καθῃρημένων, ἀχειροτονήτων – καί δή τοῦ ὡς «Προκαθημένου τῆς Αὐτοκεφάλου Οὐκρανικῆς Ἐκκλησίας» φερομένου κ.Ἐπιφανίου -καί σχισματικῶν συγκροτηθεῖσαν «Αὐτοκέφαλον Ἐκκλησίαν», παραγκωνισθείσης τῆς ἐκεῖσε κανονικῆς Οὐκρανικῆς Ἐκκλησίας ὑπό τόν Μητροπολίτην Κιέβου κ.Ὀνούφριον.
Θεωρεῖται, λοιπόν, σοφιστική καί ὄχι σοφή ἡ θεώρησις τοῦ Ἑλλογ. κ.Καθηγητοῦ, ἀφοῦ παραθεωρεῖ ἅπαντα τά ὡς ἄνω, τά ὁποῖα προδήλως προσκρούουν εἰς τούς Θείους καί Ἱερούς Κανόνας τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας, τό Κανονικόν Δίκαιον Αὐτῆς καί τήν ἐν Αὐτῇ Ἱεροκανονικήν τάξιν, καί

5. Ἡ Σεπτή ἡμῶν Ἱεραρχία κατά ταῦτα δέν θά ἐστίαζε, προφανῶς, τήν προσοχήν Αὐτῆς εἰς τήν δυνατότητα καί τό δικαίωμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου νά χορηγῇ τήν Αὐτοκεφαλίαν εἰς Ἐπαρχίας – Κράτη τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, ἀλλά εἰς τό ἄν ἡ ἐκκλησιαστική κοινωνία τῆς Ἑλλαδικῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας κωλύεται ἤ μή ἐκ τῆς οὕτω πως δοθείσης Αὐτοκεφαλίας εἰς σχισματικούς, ἀναθεματισμένους, καθῃρημένους καί ἀχειροτονήτους «Ἐπισκόπους» καί λοιπούς «Κληρικούς» καί συνεπῶς, ἄν Ὑμεῖς, ὁ Μακ. Προκαθήμενος αὐτῆς Ἱερουργοῦντες ὡς Πρωθιεράρχης καί Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος δύνασθε ἐκ τῶν Ἱερῶν Κανόνων νά μνημονεύητε εἰς τήν Μεγάλην Εἴσοδον καί τά Δίπτυχα ἤ καί τό βασικώτερον νά συλλειτουργῆτε μετά τοῦ «νέου Προκαθημένου» κ.Ἐπιφανίου. Αὐτό εἶναι τό οὐσιῶδες θέμα καί τό ζητούμενον. Καί αὐτό δέν δικαιοῦται ἁπλῶς, ἀλλ’ εἶναι ὑποχρεωμένη νά τό κρίνῃ ἁρμοδίως καί ἀπαραιτήτως μέ ἱεροκανονικά κριτήρια ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας μας.

Ἑπομένως ἡ Ἱερά ἡμῶν Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας, αἱρομένη εἰς τό ὕψος τῶν περιστάσεων, θά ἔδει, συνερχομένη ἄνευ ἐπιβραδύνσεως τινος, νά εἴπῃ ὡς εἷς ἄνθρωπος, μετά τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ, ἀλλά καί τοῦ ἐπιβεβλημένου αἰσθήματος εὐθύνης ἔναντι Θεοῦ καί ἀνθρώπων, τό «οὐκ ἔξεστι παραβαίνειν τούς Ἱερούς Κανόνας καί παραθεωρεῖν τήν κανονικήν τάξιν τῆς Ἐκκλησίας». Εἰς τοιαῦτα κρίσιμα καί κατεπείγοντα θέματα ταπεινῶς φρονῶ ὅτι δέν χρειάζεται ἡ ἐπ’ ἀόριστον ἀναμονή καί ἡ τήρησις τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ πρωτοκόλλου. Ἄλλωστε εἶναι γνωστόν ὅτι τά βλέμματα τῶν λοιπῶν Αὐτοκεφάλων κατά τόπους Ὀρθοδόξων

Ἐκκλησιῶν εἶναι ἐστραμμένα εἰς τήν Ἑλληνορθόδοξον Πατρίδα μας καί τήν Ἑλλαδικήν μας Ἐκκλησίαν, παρ’ ἧς τήν ἐπιβεβλημένην κίνησιν καί πρωτοβουλίαν ἀναμένουν.

Μακαριώτατε, ἅγιοι Ἀδελφοί Συνοδικοί,

Ἤδη, σύν Θεῷ, τέλος Αὐγούστου λήγει ἡ ἐνιαύσιος Συνοδική θητεία τῆς παρούσης Συνοδικῆς περιόδου καί παραδίδομεν τήν σκυτάλην εἰς τούς ἑπομένους Συνοδικούς μας Ἀδελφούς.
Κατά τήν προσωπικήν μου ἐκτίμησιν τό ζήτημα τοῦ Οὐκρανικοῦ Αὐτοκεφάλου ἦτο τό βασικώτερο καί κυριώτερο θέμα τῆς ληγούσης αὐτῆς Συνοδικῆς Περιόδου. Μέ τήν εὐλογίαν Σας ἔκαμα μίαν σύντομον ἀνασκόπησιν αὐτοῦ εἰς τήν παροῦσαν ἀναφοράν μου.

Παρά τά προηγηθέντα καί προαναφερθέντα κατέληξε τό θέμα αὐτό νά μήν συμπεριληφθῆ εἰς Ἡμερησίαν τινα Διάταξιν τῶν Συνεδριῶν τοῦ προσεχοῦς Ὀκτωβρίου. Νά εἶναι εὐλογημένον. Ὅμως, ὡς ἐλέχθη, ἡ παρά ταῦτα διαβεβαίωσις τοῦ Παναγιωτάτου ὅτι ἡ Ἑλλαδική ἡμῶν Ἐκκλησία πρώτη θά ἀναγνωρίσῃ τό ἐν Οὐκρανίᾳ γενόμενον κανονικόν ἀτόπημα τῆς εἰς τούς σχισματικούς δοθείσης Αὐτοκεφαλίας εἶναι λίαν ἀνησυχητικόν. Ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ Ἱεροῦ Σώματος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί μέ μίαν γνωμοδότησιν ἑνός ἤ καί ἄλλων Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου εἰς τήν ἁρμοδίαν Ἐπιτροπήν Διορθοδόξων καί Διαχριστιανικῶν Ζητημάτων εἶναι δυνατόν νά ἀποδεχθῇ τό γενόμενον ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καί νά προκύψῃ ἐκκλησιαστική κοινωνία ἤ συλλειτουργία μετά τοῦ «Προκαθημένου τῆς νέας Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας» καί τῶν σύν αὐτῷ; Εἶναι δυνατόν Ὑμεῖς ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος νά ἔχητε, ἐκπροσωποῦντες τήν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, ἀναφοράν εἰς τά Δίπτυχα καί συλλειτουργίαν μετά τοῦ ὡς εἴρηται «Προκαθημένου»;

Αὐτά τά ἐρωτήματα εἶναι καίρια καί πολύ κρίσιμα. Καί ἄς μοῦ ἐπιτραπῆ νά εἴπω ὅτι φοβοῦμαι ὅτι θά ἀποτελέσουν τήν πέτραν σκανδάλου καί τήν ἀφορμήν βαθέος σχίσματος ἐντός τοῦ Χριστεπωνύμου Πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Θά εὔχωμαι ἐκ μέσης καρδίας νά διαψευσθῶ καθ’ ὁλοκληρίαν εἰς τούς φόβους καί τάς προβλέψεις μου αὐτάς καί νά μή συμβῇ τίποτε τό λυπηρόν καί ὀδυνηρόν εἰς τούς κόλπους τῆς Ἁγιωτάτης μας Ἐκκλησίας. Ἡ ἀνησυχία καί ἀγωνία ἐμοῦ καί πολλῶν ἄλλων Κληρικῶν, Μοναχῶν καί Λαϊκῶν κορυφοῦται.

Εἴδατε ὅτι ἡ «νέα Αὐτοκεφαλία» ἐδίχασε τά μέλη της καί «ὁ Πατριάρχης τοῦ Κιέβου Φιλάρετος» διέρρηξε «τόν χιτῶνα της». Δέν θά εἶναι ἄκρως λυπηρόν καί ἐπώδυνον νά ἐπικρατήσῃ ὁ διχασμός καί ἡ διαίρεσις εἰς τήν ἡμετέραν Ἁγίαν

Ἐκκλησίαν, παρόμοιόν τι πρός τό Παλαιοημερολογητικόν σχίσμα; Εἴθε, εἴθε νά διαψευσθοῦν οἱ φόβοι μου ἐξ ὁλοκλήρου.

Ἐξαιτοῦμαι, Μακαριώτατε, τήν συγγνώμην καί τήν ἀνοχήν Σας διά τήν παρέμβασίν μου αὐτήν εἰς τό τόσον ἀκανθῶδες καί παρακεκινδυνευμένον ζήτημα. Τό θέμα αὐτό φοβοῦμαι ὅτι θά ἀναστατώσῃ ὄχι μόνον τήν Ἑλλαδικήν μας Ἐκκλησίαν, ἀλλά καί σύμπασαν τήν Ὀρθοδοξίαν. Παρ' ὅτι αἰσθάνομαι ὅτι θά θεωρηθῇ ὡς ἄχαρις καί φορτική ἡ κίνησίς μου αὐτή, ἐν τούτοις θέλω διά λόγους συνειδησιακούς νά ἀκουσθοῦν, πρό τῆς λήξεως τῆς Συνοδικῆς μας θητείας, αἱ ἀγωνιώδεις ἀνησυχίαι καί οἱ προβληματισμοί μου. Ὁ Παντογνώστης Κύριος καί Θεός μας γνωρίζει τά κίνητρα καί τάς προθέσεις μου καί εἰς αὐτό ἐπαναπαύομαι.

Ἐπί δέ τούτοις, ὑποσημειούμενος διατελῶ,
Μετά βαθυτάτου σεβασμοῦ
Ὁ Μητροπολίτης
† Ὁ Κυθήρων Σεραφείμ